

שרתון: הקרב נמשך!

הקומנדו

נגד

ר' נוביץ

הגדרות ושילטי ההפרדה למיניהם, אשר נתלו ברוב הדר בבראשית, נעלמו כלא היו. ידי הפקחים רפו והם ניצבו מנגד לנוכח הפלישה הנאדרה.

להחניק

תאוות בשרים

א מנם בשעות הבוקר המוקדמות של היום השישי עדיין כיוונו הפקר חים את התנועה וכל הרוצה לבוא בשער רי ג'העדן האבוד נאלץ להוכיח את מינו ולהכנס בשער אשר יועד לו. אך מעבר לכניסות נתערבבו התחומים.

ב דברי הימים אשר לחוף שרתון ייכתב לאמור: בני האדם ובנותיהם וזה לובשי המינימום לא ויתרו. לא יוותרו ואין בכוונתם לוותר על זכותם לחלקת המים הקטנה אשר העניק להם אדוני מימים ימימה.

לובשי המינימום שוכני חוף-שרתון ובמיוחד בנות הקומנדו הנשי, המשיכו לסכל, להרוס, להפריע, לרמוס, לזלזל, ולעשות לחוכא ואיטלולא את מזימת אלו-הי-העיריות רבי רבינוביץ, אשר הכריז בבראשית (העולם הזה 1813): "תהי הפי רדה בין חוף לחוף ולא יבואו גברים בכניסה לנשים ונשים לא תבואנה בכניסה לגברים!" רחמנא ליצלן.

1. מתפשטים ביום שישי בבוקר, ליד מגדל המציל בחוף-שרתון, כל מתפשטים הדתיים שבאו לקיים מיצוות טבילה. כל ימות השבוע לא נראו יראי השמים בחוף והחילוניים האמינו שגזירת ההפרדה מתה.

3. רודפים הדתי הממושקף משמאל הצליח להשיג חזרה את מיכ-נסיו הגנובים, בעוד אברך צעיר אחר רודף בנסותו לסלק מתחום הגברים את הפולשת הנשית. "תסתלקי מכאן! החוף שלנו!" צעק לעברה.

2. גונבות שתיים מהקומנדו הנשי של חוף-שרתון התקרבו בשקט אל הדתיים והסירו מהגדר את הבגדים התלויים. כשאברכי המשי הרגישו בגניבה, פתחו ברדיפה אחריהן. התחולל מאבק בין החתיכות והדתיים.

5. לוטגוח כשמכנסיו בידיו מסתלק הדתי הממושקף לעבר הטריי-טוריה הגברית בחוף. האברך בעל הציצית מתקפל אף הוא לאחר הרדיפה הנועזת. "סבונים, החוף הזה לא היה ולא יהיה שלכם", התריסה.

4. מקללים הדתי אוחז היטב את מכנסיו מחשש גניבה חוזרת, מקלל הדתי הממושקף במלוא פיו את שתי החתיכות שסביבם, רחל מימין ונחמה. גם האברך הלבוש למשעי שמאחוריו שולח קללות לעוכרות ישראל.